

Dömande ögon

Tysta ögon möter mig
på väggen ut mot trapporna
de säger ingenting
de bara dömer mig

Orden blir inte sagda
men de är likväl där
säger vad jag inte vill höra
säger vad jag inte bör göra

Saker faller samman
då jag tittar på dem.
Jorden löses upp,
när jag går på den.

Ögonen möter upp mig
på gatorna i stan
de tittar på mig
och säger saker till mig

Inga munnar öppnas
i avsky för mig
men jag känner hur de andas
i nacken på min själ

Som om någon berättat
vad jag gjort för fel
eller inte ens sagt något alls
de kan bara se att det är fel

Jag kostar inte på mig någonting
kanske är det vad jag gör fel
Att inte kosta på sig någonting
kanske är fel,
kanske är jag den som borde gjort något annorlunda

men nu är det så

att världen hatar mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten